

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Vermes è corpore illius erumpentes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

buccellam panis cum paucillo lactis aut cereuisia liquore deglutire vellet, fiebat id non sine multo dolore ac difficultate. Tandem omni cibo abstinens, tota hebdomada per exiguum simebat tibi diluti, admixto saccharo. Tandem etiam usq; ad supremum vita diem permansit somni experta. Ita à cibo, potu, somno nullum ei erat leuamen. Vnicum ei solatium per singulas noctes lachrymis rigare stratum suum, ab omnibus pro monstruosa haberi; à sodalibus puellis derelinqui, cum percusso Iob DEO gratias agere. Non est multum, pro secundis rebus DEO gratias agere; etiam ranæ coaxant, sereno celo; & dudum est dictum: *Confitebitur tibi, cum benefeceris ei.* Inter aduersa, in summis doloribus DEVM laudare, hoc est hominum, instar auri, in igne probatorum.

Psal. 48. 19.

VI.

Idem, p. 1. c. 3.

8. Porro humor noxius apostematis per corporis membra se diffundens, diuersas attulit Virgini agritudines, molestas valde. Comptrescebant apostemati vicina membra, marcescebant propinqua corporis intestina, vermes horridissimi modo quodam inaudito è profundo corpore emergebant, quorum erat multitudo ingens, & tanta sanities, ut corrosis visceribus, tribus locis ventrem eius dirumperent. Erant foramina illa forma orbiculari, colore atro, magnitudine fundi scutella communis. Vermes inde erumpebant quandoq; centum, nonnumquam ducenti, ut plurimum amplius centum quotidie, adpectus eorum sanè horrendus, color cinericus, materia aquata, crassities instar extrema partis fusi vstatoris, longitudo qualis est articuli in digito. Ne autem vitalia membra, suo more excederent, malagmate quodam, ex adipe frumenti, melle optimo, & pinguedine caponis confecto, & ad foramina illa appposito eliciebantur. Sed priusquam prodirent foras, per omnia Virginitis vitalia membra, peruagari putabantur. Magnus hic erat dolor, sed longè tolerabilior, quàm si conscientia vermem sustinuisset, quod fortasse aliàs factum esset. Sancti enim facile agnoscunt, ob vires corporis, & valetudinem bonam, multos ea perpetrasse, quæ mirabiles intemperies ac tempestates in animis eorum pepererunt; aut certè cogitant, DEVM altissima sua sapientia multò antè prauidisse, se, qui infirmantur, eiusce modi conscientia vermi, aut etiam Tartareo illi draconi obijciendos, si valido corpore, & sine morbis fuissent: decreuisse igitur illos, per viam inualetudinis & cruciatuum deducere, ut vermem

vermem illum tortorem euadant, eiusque loco spe diuina, & lætitia animi repleantur. Hinc apostema, hinc humor noxius, hinc tot vermes è putrefacto corpore ebullientes Lydvinam, in maius bonum, infestauerunt.

9. Deinde verò etiam dextra scapula eius putruit, ita ut non nisi colligata fasciis, vel mappulis in aliam possit verti partem absque membrorum dissolutione. Itaque usque ad supremum vite diem supina iacuit in lectulo, ut possit etiam commodius intueri eam. Membra omnia, dempto capite & brachio sinistro, tanta erant debilitate deiecta, ut ea mouere non possent. Dextrum brachium eius ignis, quem sacrum vocant, usque ad ossa consumpserat, idque multo tempore, uno tantum neruulo hærens, reliquo corpori cohærebat. Caput eius dolorum aculeis, & malleolis compungebatur, frontem fissura longa & lata atque flexuosa deformabat. Mentum quoque ad labrum usque fissum erat, & concreto sanguine tumidum, ita ut non raro liberè eloqui non possent. Oculus alter penitus cacatus erat, alter lumen naturale sine effusione sanguinis nouoq; cruciatu ferre non potuit. Facies interdum fumabat, dolebant sæpe dentes per hebdomadas, interdum menses perpetuos, tanta vi & importunitate, ut ad insaniam propè eam adigerent. Guttur non raro angina aliique morbi anonymi infestabant, adeò ut nonnumquam corpus Christi deglutire vix possent. Tantus manabat sanguis ab ore, naribus, auribus, oculis eius, ut horrorem afferret ad spectantibus, & pus lacrymarum rinulos exprimeret. Vomebat sapissime rubram aquam tanta copia, ut plerumque mense uno vas inde impleri possent, quod à duobus viris portaretur. Rogata à curiosis, unde tantus in ipsa existeret humor, nihil alimonia sumente, responderebat: Et vos mihi dicite, viri sapientes, unde viti tantus liquor, qua hieme prorsus arida videtur? Sicq; sapienter indocta doctis faciebat satis; pulmonis quoque & hepatis particulas reiciebat, vbera eius ineffabilibus pustulis & apostematibus sanie interdum fluentibus torquebantur. Calculo instar columbini oui magno, dirissime afflictabatur, ita ut sapissime & sensu, & loquela destitueretur. Hunc verò dicebat sibi potissimum mortem allaturum.

10. In communibus Domini flagellis & castigationibus, quibus interdum Hollandia laborabat, hoc Lydvina tamquam peculiare munusculum diuinitus obtingebat, ut cuiuscumq; morbi vel pestis primitus

VII.

P. I. c. 3.

VIII.

Idem p. I. c. 3.

V

mitis